

Sygnatura akt I C 1280/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Adamek-Rogowska

Protokolant: Justyna Ferenc

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 października 2015 r. w K.

sprawy z powództwa (...) FINANSE Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w P.

przeciwko S. S.

o zapłatę

I zasądza od pozwanej S. S. na rzecz strony powodowej (...) FINANSE Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w P. kwotę 878,11 zł (osiemset siedemdziesiąt osiem 11/100 złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27.11.2014 r. do dnia zapłaty;

II dalej idące powództwo oddala;

III zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 23,40 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV wyrokowi w punkcie I i III nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 1280/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa wniosła o zasądzenie od pozwanej S. S. kwoty 1129,63 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu żądania twierdziła, że 28.12.2013r. zawarła z pozwaną umowę pożyczki. Jej przedmiotem było udzielenie pożyczki oraz świadczenie usługi obsługi pożyczki w domu pozwanego. Wysokość pożyczki wynosiła 867,30 zł, oprocentowanie 30,60 zł, koszt obsługi pożyczki w domu 335,35 zł. Łącznie zobowiązanie wynosiło 1233,25 zł. Pozwana zobowiązana była spłacać pożyczkę w 25 tygodniowych ratach w wysokości 49,33 zł. Z powodu opóźnień w spłatach powód naliczył pozwanej odsetki maksymalne za opóźnienie wysokości 96,38 zł. Do dnia wniesienia pozwu pozwana spłaciła kwotę 200 zł.

Pozwana S. S. nie stawiła się na rozprawę, ani też nie zajął stanowiska na piśmie, wobec czego sąd na podstawie art. 339 § 1 k.p.c. wydał wyrok zaoczny, którym powództwo uwzględnił jedynie w części. Fakt bowiem, że pozwany nie wdaje się w spór nie oznacza, że sąd jest zwolniony z oceny zasadności żądania opartego na twierdzeniach zgłoszonych w pozwie (zob. min. orzeczenia S.N. z 15.09.1967 r. w sprawie III CRN 175/67, Biuletyn S.N. 1974 nr 1 poz. 4, z 21.05.1971 r. III CRN 99/71B. S..N. 1971, nr 7 -8, poz. 123, z 7.06. 1972, (...) 30/72, LEX nr 7094).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20.09.2013r. pozwana S. S. zawarła z (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółką (...) umowę pożyczki. Zgodnie treścią umowy przedmiotem pożyczki była kwota 867,30 zł, z tym że pozwanej wypłacona została suma 700 zł. Ustalona kwota pożyczki uwzględniała bowiem: 126 zł z tytułu kosztu ubezpieczenia, 41,30 zł z tytułu opłaty przygotowawczej. Roczna stopa oprocentowania określona została na 14% i wynosiła 30,60 zł. Umowa ustalała opłatę za obsługę pożyczki w domu na kwotę 335,35 zł. Czas trwania umowy wynosił 25 tygodni. Pozwana miała spłacać pożyczkę w cotygodniowych ratach w wysokości 49,33 zł każda. Całkowity koszt pożyczki określono na 197,90 zł, a rzeczywistą stopę oprocentowania na 182,73% zł.

W przypadku niespłacenia w terminie pożyczki umowa przewidywała możliwość naliczanie odsetek w maksymalnej wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. W przypadku opóźnienia w spłacie kwoty równej dwóm pełnym ratom pożyczki i nieuregulowania zadłużenia mimo wezwania w terminie 7 dni, pożyczkodawca mógł wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia.

Pismem z 3.10.2014r. w związku z niewykonaniem przez pozwaną postanowień umowy, została ona wypowiedziana.

Dowód: umowa pożyczki k.4-5, wypowiedzenie umowy k.6

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie mamy do czynienia ze stosunkiem prawnym nawiązanym między przedsiębiorcą a konsumentem. Ochrona konsumentów jako słabszej strony stosunków zobowiązaniowych znalazła swoje odzwierciedlenie nie tylko w przepisach ustawowych, ale i w art.76 Konstytucji RP, zgodnie z którym władze publiczne chronią konsumentów, użytkowników i najemców przed działaniami zagrażającymi ich zdrowiu, prywatności i bezpieczeństwu oraz przed nieuczciwymi praktykami rynkowymi. Zakres tej ochrony określa ustawa.

Zawierając przedmiotową umowę pożyczki z pozwanym posłużono się wzorcem umowy wykorzystywanym przez powoda przy zawieraniu umów pożyczki.

Zgodnie z art. 385 k.c. postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, jeżeli zostały sformułowane jednoznacznie. Nie uzgodnione indywidualnie są te postanowienia umowy, na których treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu.

Wynagrodzeniem za korzystanie przez pożyczkobiorcę z pożyczki są zasadniczo odsetki, których górny pułap w celu zapobieżenia lichwie, został wyznaczony przepisem art. 359 § 2¹ k.c. jako czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym. Wysokość pozostałych opłat, w tym także za obsługę pożyczki w domu, powinna być ekwiwalentem tego rodzaju usługi i co do zasady odpowiadać rzeczywistym kosztom poniesionym z tego tytułu. Na ustalenie opłat za obsługę pożyczki w domu, której wysokość nie odpowiada rzeczywistej wartości usługi z tego tytułu w odniesieniu także do powoda (...) zwrócił uwagę w swoim raporcie z czerwca 2013r. dotyczącym opłat stosowanych przez instytucje parabankowe Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (s.76-79). Skoro opłata ta nie jest ekwiwalentem wykonanej usługi jej skutkiem jest obejście zapisu ustawowego o odsetkach maksymalnych.

Niezależnie od tego, zgodnie z art.13 ust.1 pkt 10 ustawy z 12.05.2011r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. nr 126, poz. 715 ze zm.) konsument powinien być poinformowany o kosztach jakie ma ponieść w związku z zawartą umową. Tymczasem powód nie ujął kosztów obsługi pożyczki w domu w całkowitym koszcie pożyczki, na co także zwrócił uwagę we wspomnianym raporcie z czerwca 2013r. Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (s.22), mimo, iż jest to największy wydatek związany z udzieloną pożyczką, stanowiący blisko połowę kwoty wypłaconej pozwanej z tytułu umowy.

W tych okolicznościach sąd uznając, iż uwzględnienie roszczenia w całości z tytułu kosztów obsługi pożyczki w domu byłoby także sprzeczne z zasadami współżycia społecznego uwzględnił je jedynie w 1/4 części czyli w wysokości 83,83zł

(335,35: 4). Mając na uwadze iż pozwana, jak wynika z twierdzeń pozwu, zapłaciła z tytułu umowy pożyczki sumę 200 zł, zasądzeniu podległa kwota 878,11 zł, obejmująca 700 zł - kwoty wypłaconej pozwanej, 197,90 zł z tytułu kosztu pożyczki obejmującego ubezpieczenie ,opłatę przygotowawczą, oprocentowanie, 83,83 zł -z tytułu kosztów obsługi pożyczki w domu, 96,38 z tytułu odsetek za opóźnienie - z potrąceniem sumy 200 zł zapłaconej przez pozwaną.

Z przytoczonych względów na mocy art.720 §1 k.c. orzeczono jak w sentencji.

Postanowienie o kosztach wydano na podstawie art.100 k.p.c., zasądzając je proporcjonalnie do uwzględnionego żądania (30x77,73%).

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art.333 1pkt 3 k.p.c.